

[Unmack.]

Hele denne Sag viser i Virkeligheden os alle, hvor omhyggeligt Lovforslag skal forberedes og udarbejdes og behandles. Lad os haabe, at vi alle sammen vil tage Lære af det, der her er sket. Den lange Diskussion, vi har haft om dette Spørgsmaal, fordi man mener, der er en Uklarhed i Loven, viser, at man i Fremtiden skal være meget forsigtig og meget omhyggelig med Udarbejdelsen af Lovforslag.

Hauch: Den Forhandling, der har været ført her i Dag, er ganske utvivlsomt fuldkommen usædvanlig i det høje Landstings Historie. Meningerne staaer ganske overordentlig skarpt over for hinanden, og de Udtalelser, der er fremsat om den Behandling, man har givet hinanden under Udvalgsarbejdet, er af en saadan Beskaffenhed, at det formentlig vil være meget svært for de Medlemmer af Tinget, som ikke har haft Sæde i dette Udvalg, at danne sig et sikkert Skøn over, om man her har handlet saaledes, som det er rigtigt og forsvarligt under Hensyn til den Praksis, man har i Landstinget, og under Hensyn til det reelle Forhold, der foreligger til Afgørelse. Een Ting er i hvert Fald fastslaaet, og det er, at Oplysninger, som et betydeligt Mindretal i Udvalget har ønsket at faa, før det traf sin Afgørelse, har et Flertal paa en ikke særlig hensynsfuld Maade nægtet det. Det forekommer mig, at det er meget vanskeligt for det høje Ting paa denne Baggrund at træffe en Afgørelse, som man kan føle sig tryk ved, en Afgørelse, som er truffet paa Grundlag af alle de Oplysninger og alle de Forhandlinger, som maa siges at være fornødne, før Indstilling gøres til Tinget.

Under Hensyn hertil skal jeg tillade mig at stille Forslag om, at denne Forhandling standses, og at Sagen paa ny henvises til Overvejelse i Udvalget, saa at det høje Ting kan blive understøttet med saadanne Oplysninger om Arbejdet i Udvalget, at vi faar et solidt Grundlag at træffe vor Afgørelse paa.

Formanden: Der er nu stillet Forslag om, at Sagen vises tilbage til Udvalget. Det er dette Forslag, der nu foreligger til Forhandling.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Jeg maa afgjort stemme imod Forslaget om, at Sagen sendes tilbage til Udvalget.

Jeg tror, det var en lidt uheldig Vending, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) gav sine Bemærkninger, naar han

talte om den Behandling, man havde givet hinanden under Udvalgsbehandlingen. Jeg tror ikke, noget af Udvalgsmedlemmerne vil støtte en Paastand om, at man skulde have givet hinanden en Behandling, som med Rette kan gøres til Genstand for en saadan Omtale, som det ærede Medlem gav den. Det, der er sket, er, at der inden for Udvalget har været Uenighed om, hvorvidt Spørgsmaalet var tilstrækkeligt oplyst eller ej. Udvalgets Flertal var klar over, at der ikke kunde skaffes flere Oplysninger til Veje, end der var fremkommet, medens Udvalgets Mindretal vilde have Oplysninger, som i Virkeligheden gik ud paa, hvordan vi skulde afgøre Spørgsmaalet. Hele Spørgsmaalet har været Genstand for en saa grundig Behandling, at der ikke er nogen Grund til yderligere at forlænge denne Debat.

Gunnar Fog-Petersen: Det Forslag, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) nu har stillet, finder jeg slet ingen Anledning til at imødekomme. Det ærede Medlem har ikke været Medlem af Udvalget, og det ærede Medlem har faaet en Opfattelse af, hvordan det er gaaet til i dette Udvalg, som stemmer meget lidt med, hvad der faktisk er foregaaet, hvilket maa skyldes den ophidsende Tone, hvori det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) har talt ved denne Lejlighed. Forhandlingerne i Udvalget er foregaaet ganske paa samme fredelige og saglige Maade, hvorpaa de altid plejer at foregaa i et Landstingsudvalg, og der er stillet Forespørgsler, som der plejer i et Landstingsudvalg. Der er stillet Forespørgsel til Indenrigsministeren, og Ministeren har givet Møde i Udvalget og givet Oplysninger. Da man saa vilde have, at Indenrigsministeren skulde komme anden Gang, sagde vi, som man saa tit gør i et Udvalg: Det er overflødig, fordi Indenrigsministeren naturligvis vil sige det samme anden Gang, som han sagde første Gang. Hvis han ikke vilde det, havde det været hans Pligt at meddele os det, da vi havde spurgt ham, om han havde nye Oplysninger i denne Sag. Derfor interesserede det mig at høre den konservative Ordfører sige, at han fandt det overflødig at spørge Indenrigsministeren anden Gang.

Hvad de to eller den ene juridiske Professor angaar, kan jeg ikke erkende, at en juridisk Professor kan være sagkyndig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt et Valg skal godkendes eller ej, naar der er Tvivl derom. De Argumenter, der kan føres frem for og imod, kan man søge i Bøgerne. Det, det ærede Medlem vilde have, var, som den ærede